

937

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 sierpnia 1955 r.

w sprawie wpłat miesięcznych podatku dochodowego, przypadających od niektórych jednostek spółdzielczych.

Na podstawie § 9 ust. 2 i § 18 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 25, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą:

- a) jednostek spółdzielczych zrzeszonych w Związku Spółdzielni Spożywców;
- b) nowczorganizowanych jednostek spółdzielczych nie zrzeszonych w Związku Spółdzielni Spożywców — do czasu zatwierdzenia ich rocznego planu finansowego;
- c) innych jednostek spółdzielczych — do czasu zatwierdzenia ich rocznego planu finansowego, jeżeli z planu finansowego za rok ubiegły wynika, iż III kwartał był planowo-deficytowy.

§ 2. 1. Dla podatników wymienionych w § 1 wysokość wpłat miesięcznych podatku dochodowego ustala się na podstawie miesięcznych sprawozdań finansowych (terminowych), sporządzonych zgodnie z obowiązującymi podatnika przepisami w zakresie sprawozdawczości finansowej, przy zastosowaniu przepisów § 7 ust. 1 uchwały nr 189 Rady Ministrów

z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 25 poz. 253)

2. W przypadku niesporządzenia przez podatnika za dany miesiąc sprawozdania finansowego (terminowego), o którym mowa w ust. 1, podatnik obowiązany jest uiszczyć podatek w wysokości przypadającej za ostatni miesiąc, za który sprawozdanie takie zostało sporządzone. W tym przypadku przepis § 11 ust. 1 powołanej w ust. 1 uchwały stosuje się odpowiednio.

§ 3. Wpłaty miesięczne podatku, ustalone w myśl § 2, podlegają rozliczeniu według zasad przewidzianych w §§ 10 i 15 powołanej w § 2 uchwały.

§ 4. Podatnicy wymienieni w § 1 obowiązani są do deklaracji składanych organowi finansowemu w terminach płatności miesięcznych wpłat podatku dołączając odpowiednie miesięczne sprawozdania finansowe (terminowe).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wpłat miesięcznych podatku należnego począwszy od miesiąca lipca 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

938

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 sierpnia 1955 r.

w sprawie stosowania i trybu dochodzenia kar za naruszenie dyscypliny rozliczeń.

Na podstawie § 35 uchwały nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty (Monitor Polski nr 66, poz. 861) oraz § 20 ust. 5 uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym powołuje się paragrafy z dodaniem słowa „uchwały”, rozumieć należy odpowiednie paragrafy uchwały nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty (Monitor Polski Nr 66, poz. 861), a ilekroć powołuje się paragrafy bez bliższego określenia, należy rozumieć paragrafy niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zasady odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny rozliczeń przewidziane w §§ 26—30 i 32—34 uchwały rozszerza się na rozliczenia dokonywane na podstawie uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59).

§ 3. 1. Posiadacz rachunku może dochodzić od banku kary przewidzianej w § 26 uchwały składając we właściwym dla siebie oddziale banku pisemne wezwanie do jej zapłaty.

2. Jeżeli opóźnienie w uznaniu rachunku było wynikiem zwłoki w obciążeniu rachunku płatnika, oddział banku wskazany w ust. 1 przekazuje wezwanie do zapłaty bankowi płatnika.

§ 4. Oddział banku właściwy stosownie do § 3 obowiązany jest w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania zapłacić karę, jeśli uzna roszczenie posiadacza rachunku za uzasadnione, a w razie gdy nie uzna zasadności roszczenia — przesłać wezwanie wraz z aktami sprawy do swej jednostki nadrzędnej, uzasadniając odmowne stanowisko.

§ 5. Jednostka nadrzędna nad oddziałem banku obowiązana jest w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania wraz z aktami sprawy polecić zapłatę kary bądź odmówić jej zapłaty. Decyzja jednostki nadrzędnej powinna być uzasadniona.

§ 6. 1. Decyzje o nałożeniu na posiadacza rachunku kary przewidzianej w § 27 uchwały podejmuje oddział banku z własnej inicjatywy.

2. Decyzje o nałożeniu na posiadacza rachunku kary przewidzianej w § 32 uchwały podejmuje oddział banku płatnika na podstawie pisemnego wniosku uprawnionego posiadacza rachunku.

§ 7. 1. W wypadkach przewidzianych w § 6 oddział banku, który nałożył karę, przesyła posiadaczowi rachunku umotywowaną decyzję o nałożeniu kary z wezwaniem do zapłaty.